

Kirjade ja pakkide postiraha.

Elhtkirjade eest on terweš Wenemaa 7 kop. Iga loodi pealt, linnades aga 3 kop. Iga kirja eest kuni 3 naela raskuseni postiraha makssta. Kõikpeale all saadetud trükitõõde eest tuleb iga 4 loodi pealt 2 kop. makssta. Kirja kinnitamine maksab peale postiraha 7 kop. Kui kinnitatakse kiri postil peal kaduma läheb, siis on kirja-saatjal õigus 10 rubla iga kadunud kirja eest lahjutatumist nõuda. Selle juures ei ole tal muud tarwis, kui kinnitamise kviitungi ette näidata. Kirjamarkisid saab postil pealt, tükk 1, 2, 3, 4, 5, 7, 10, 14, 20, 35, 50, 70 kop. ja 1, 3¹/₂ ja 7 rubla. Markidega kirja ümbrikuid mallowad 5¹/₂, 7¹/₂, 10¹/₂, 14¹/₂ ja 20¹/₂ kop. tükk, lahtised postkaardid 3 ja 4 kop., kui wastud ette ära maksetakse 6 ja 8 kop. tükk. Tembeidatud ümbrikuid ei wõi raha saatmiseks mitte tarwitada. Pakkide saatmise kulu on: 1) Euroopa Wenemaal Kaulaasja maaga: kuni 2 naela eest 25 kop., 2 kuni 7 naela 45 kop., 7 kuni 12 naela 65 kop. 2) Ohtu-Siberis: Turkestanis Transkaspia kuberm. ja Turgai maakonnas kuni 2 naela eest 45 kop., 2 kuni 7 naela 85 kop., 7 kuni 12 naela 1 rubl. 25 kop. 3) Hommiku-Siberis: Jenisei, Irkutsk ja Jakutski kubermongudes, Amuri ja Transbaikali maakondades, Primorskaja Sahalini saarega ja wantungi maakonnas kuni 2 naela 65 kop., 2 kuni 7 naela 1 rubla 25 kop., 7 kuni 12 naela 1 rubla 85 kop. Pakkide eest, mis üle 12 naela kaaluvad, saab iga naela eest järgmist maksu wõetud: kuni 500 werstani 5 kop. — 500 kuni 1000 werstani 10 kop. — 1000 kuni 2000 wer. 20 kop. — 2000 kuni 3000 wer. 25 kop. — 3000 kuni 4000 w. 30 kop. — üle 4000-da wersta 35 kop. Kwitungi eest ei saa maksu wõetud. Kui pakk postil peal kaduma läheb, maksab postiwaliitsus (saatjale kwiitungi ettenäitamise peale paki hanna wõija, aga ainult siis, kui hind saatmise juures üles on antud; ihtpakkide eest, mille hind mitte üles antud pole, ei wõetata postil waliitsus mitte. Hinnapaki juures peab pealiskel „Hannoe“ (hinnaline) seisma ja hind terwetes rublades tähtedega üles tähendatud olema. — Pakkide, mille hind üle 500 rubla kannab, ei wõeta postil peal mitte wastu.

Rahakirjade eest, mille juures „Denemnoe na — pyda.“ adressi peale tuleb kirjutada, maksetakse: a) taaluraha: 7 kop. loodi pealt omamaal ja 10 kop. loodi pealt wäljamaale, b) kinnitamise raha: kuni 10 rublani 10 kop., 10 kuni 100 rublani 25 kop., iga juuretulewa 100 rubla pealt 15 kop.; — wäljamaale iga Wenemaa piiriäärse maabesse, nimelt Sakjamaale, Austria-Ungria maale, Lürgi-maale ja Rumänimaale iga 112 rubla 50 kop. pealt 4 kop., iga teise maabse 10 kop.

Postisaadetused sõjemaalmitte trel on lubatud Sakja-, Austria-, Helweetska-, Prantsuse- ja Belgia-maale järgmistes summades: 216 marki Sakjamaale, 254 krooni Austriale ja 266 franki Prantsuse-maale ja Helweetskale. — Kätesaamise kulu on iga 10 rubla pealt 10 kopikat saadetawast summast. — Saadetawad summad Sakjamaale peawad üles antama markides ja penningites, Austriale kroonides ja belleriides, Prantsuse-maale ja Helweetskale frankides ja santimides.

Telegrammid. Telegrammi sõnumite maks on tabeljulgune: a) põhjustaks, b) maks iga sõna eest. Põhjustaks terweš Wenemaa on 15 kop. Maks iga sõna sõna eest on 1) linnades 1 kop. 2) igas Euroopa-Wenemaa kohta, Soomemaale ja Kaulaasja 6 kop. 3) Aha-Wenemaale 10 kop.

Stempelmarginid. 5-e kopikaline stempelmark tuleb panna: kwitungide peale, millest kwiiteerija oma nime läbi kirjutab; 10-ne kopikaline stempelmark dokumentide ja akte peale, selle wäärtus kuni 50-ne rublani tõuseb, ja ta kuni 80-ne lehefulgeisse fontoraamatute peale, sellele wõla peal wõetud kaupade sõdekirjutatud saab; 15-ne kopikaline stempelmark seltsiliste-kaardi peale; 60-ne kopikaline stempelmark palwekirjade, sünnimise- ja ristimise tähtede ning attestatsioonide ja kaardus-kirjade peale igaske kohtusse. (Wastuse tarwis tuleb weel teine 60-ne kopikaline stempelmark palwekirjale juure lisada. 1-be rublaine stempelmark on wõlkkirjade ja testamentide j. n. e. peale panna.

Juba.

Kinnetel L. Gr.

„Juba!?”

Selle pool küsiwa, pool laitiwa terwitusega wõttis nais-hambaarst, preili Alma Saar, cand. Tammemäge wastu, keda ta tänaseks kunstnik Wahtriku soovitusel oma theerwee õhtule oli palunud.

Wahtriku kaudu oligi Tammemägi kutse saanud ja see oli omalt poolt weel kaardi nurga peale kirjutatud: „Katsu wiisakas olla!”

Wist ei olnud Tammemägi selle näpunäite järele käinud, sest muidu ei oleks teda niisuguse põlgust awaldawa „jubaga!” wastu wõetud.

Jaheda peanikutamisega oli, preili Alma teda wõeraste-tuppa sisse astuda palunud, kus nähtawasti kõik weel korraldamata oli.

„Ma tulin wist natuke wara?” katus Tammemägi end kohmetanult wabandada, kui ta perenaist ühes laenatud tüdrukuga tubades ümber talitama nägi, nagu ei oleks teda olemasgi.

„Ei sugugi. Kutsekaardil seisib ju — sõna sõnalt — kell neli!”

Ei mingit pehmeidawat pilku.

„Sõna sõnalt! — Seep see oligi! — Kui hea kombetega inimene oleks ta tund aega hiljem tulema pidanud, kuid oma talupojalikus juhmuises ei olnud ta seda kawatšenud.

Eht Tammemägi küll see mees ei olnud kes ennast tergesti heidutada laskis, oli seisukord talle siiski piinlik.

Et tal istudes igaw hakkas, tõusis ta üles ja kõndis tuas ümber.

Preili pill riivas teda etteheitwalt. Kas tal wast igaw oli? Mispärašt tuli ta siis nii wara? Ükski mõistlik